

MIC. # 9849 (RAB. 1550)

BERDUGO, JUDAH BEN
JOSEPH I,

בִּירְדוּגוֹ, יְהוּדָה.

MAYIM 'AMUKIM.

מֵיִם עֲמוּקִים.

MEKNES, MOROCCO: 1843
MASORETIC SCRIPT

LIBRARY
OF
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ספר
מ"ם יצמיקים

אשר אין וחקר הרב הטולד

אין גומריז עדין את ההדל

כמוההר יהודה בירדוגו

זרהה כדי לחדד

התלמידים כנז

בהקדמת

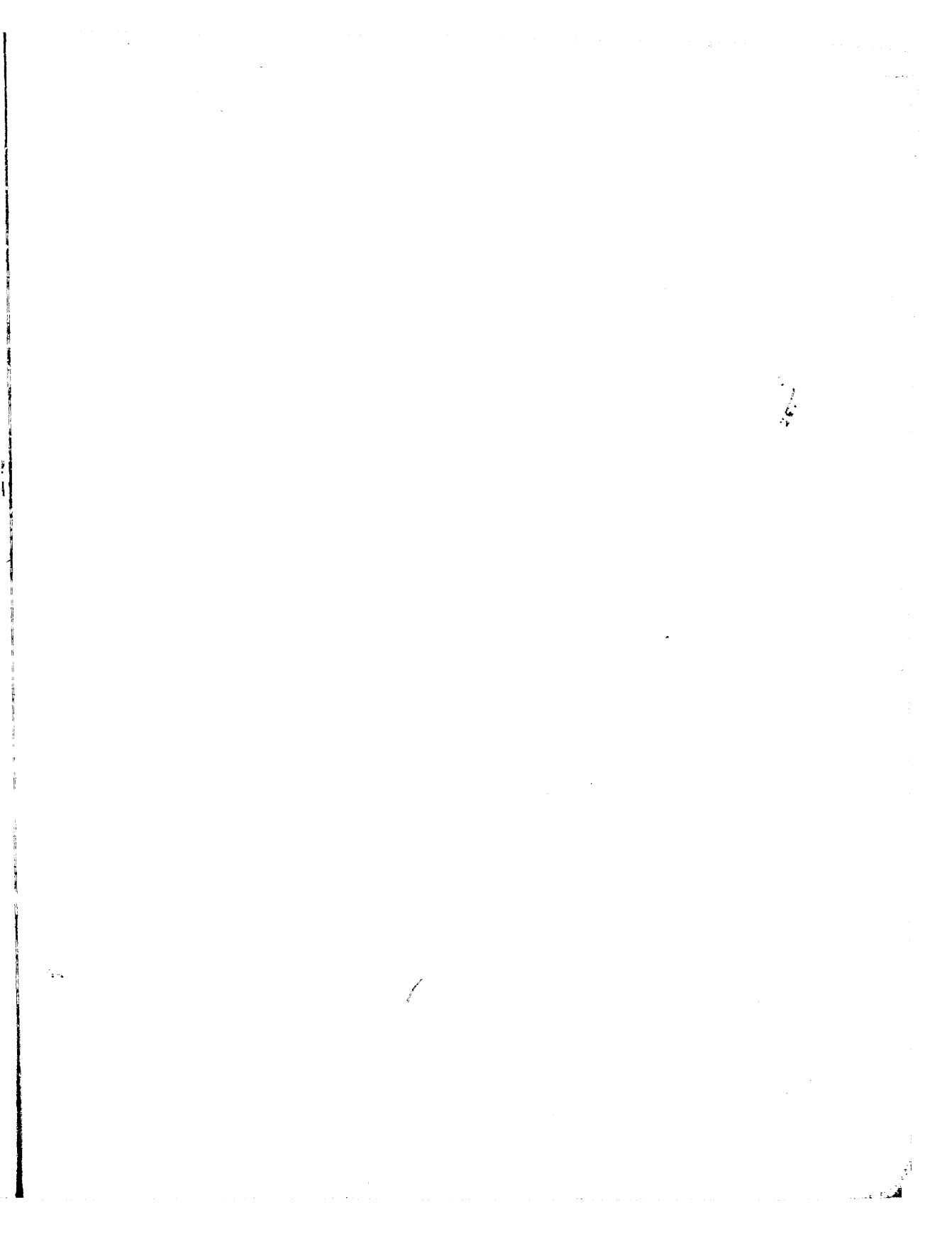
הספר

נכתב

על גני מלכני זעגט עס תיסטורילניו בלחא חתם
דעס דוביך פערקן תצטע טורנלניו שא צמח מכתב
א בראתה ניגד פח מכנאסא יעא

0 3158

בראשית תסיון השמך בשבט אהרן וברא בנה
עמנו ואנך ודך דגו במר ענוה פלג
לפנינו ענין צנה בני האור שמעך קבנה קוסיה
כח כחן פאיה הנא מתודש " ויאמר הן אלה
הבא אתן ועבדשת בבני אמה " ולא קושטו
ש דף נבו של קגדס למרר לאיבין עמ
חנה בעודה עבם וקיא כסבוכה של נישע
לאיבין אב איסור ענינה של באודקה
שהיש חנה מענה נלבן תפסה חמש מקדח
נעכסה עב קדש ששחה סייג פ' כיש
אלא נכחם אלא שדחה רבין של נחש
פסח לאיל וחושבנותו והנאוהו

נח נוח נוח חיש בדיה הפך דורה מברכה
שקחתו לרכס תמיה דיכ דורה

מפליג

1374

מאיש

שהמקום נורא י נמי במסדן בעבור שש על משה =
 ושהקסר ש' הגולה שאמר נכא אלנו נה ואן יושכ =
 ולא נפל במאז אשר עשו יחוד קטפזוק לעבדים =
 לעלות נשכום עליו יש דגש ומה תל אשר עשו פינן
 ולא כח אשר עשה לברהם נארה שהכנסים ורנבאם
 וקשקום שעם זה עגל לגע וכן למוד ויפב כס ומזב
 זכה עגלה על יד ספר יציה "חס פגשך לך לך"
 פגשת נכא אלנו לצרכו לבפחזן וקנבין דמורה
 שהמראה הזאת עיקרה לעשרת
 משפץ כסדום וקעד וינמר ה' זעקת
 במסדן מק טלה דיבור עהגה מקושר בפאוק הזה
 נעשה נחא א' וקח יושב וינמר זעקת ונלן סזן
 חסדו נלפי זה ישוב כנז א' לשם הנראה להפיל =
 מה מותב ונעם למוד כו ונפ נבנים עליו שכה
 א' הנראה בענין להתיב עלה ל' בין סדום נחא מנה

אדם קודם אכילה ש ל"ב לבב ודס"ב נאיש
 טוב ילבב כלומר פח הממאנה ופח השכל: טעמים = מ לא
 שבע זקנה פסקה מלמאור ארבע ארומא שהיה נול
 על מדלי חס' כבשך ניני "

כבשך ח"י שרה שני ח"י שרה יביאר שהם הם חזק
 הקצובות לה והשקידה עבדה התק נלא -
 יבורשה' בעלג " ניסן עבדה הזכיר -
 העיקר און בעבור שאין עשה מתה אלא לבטלה נימ
 שיצחק נלאו בהר המורה " למטוד לשרה עפשה -
 שלא ככה בשעת השמועה לא נלב ומה ניקס בעבור -
 שהמחשבה טובה היא במקום המעשה " ושני =
 במידים מבואנות לעגבי ידמה נלהן פירש שימתם =
 נסידרם " נחרי זקנה לפניה הפלא און שלמה -
 מדרכי קונו " וינסף אבבהם על עקומו =

נכח

כ' ראה אברהם לפיך כן אברהם וחדל כל הקודמה
 לעשר פנין הדבר והוד על לבו ולא נסה ממנו אשר
 הוא עשה " וסעו לבם חזות היום היה דעניב סוף
 היום ולא נסו המעש שבע סעו הקושע לבן עניב
 לבם ונעשו כעשה שמי סעו לבן פג נסו שמי
 השמר היה דעניב ויטכמו צבוק שעו שבע =
 מסעדת הלילה וכי שאמר סעו לבן פג נסו =
 ונהסמה היה קרס הק' בעקשה ממך תמתי ל' =
 ע' שנין הסעדה שמקנך כ' יגע זמן הסעדה
 נתקשר לבך וכן היה שהתמהמהו ש' שות היום
 ניאטו ארב כ' משוורי סעדת הלילה נתן ל' שנין =
 טאן שהיה ולפיכך לא עניב טאן לשון בקשה והוא
 שצמו האכוון לבחן שצמו שנין יצהר שולח סעודת
 שכוון שנין לגם טאן המתאווה שהיא הטקרא יצב הדע
 עך עניב טקס לבם והוא העניב כלב ידו שלמר

ע.י.

לבן הלבני " ויעבר כי עקרה היום בעבור שעדיין מסרים
 ע' חודשים לבחינה בעקדוב עבד קדוכם לגדלי היא =
 שמודש אז בשנה קדו' שנה נלמה נמי נחמק רכרוב
 להם מליך הכפלה ומכיוון לשון שכן זה לה יע'
 שנה וג' חודשים והיה מהמחוי להקדים למקשי
 בערם רחוקים והיא העקדוב " קולד את יצחק
 ובשמעאל ישר ילדה קרב נלג שפחה כמורה
 לבח עשרו כיון לבח שלה בעבור שהוג חמור
 לבח רחל קאשה שקרוב השזתה ואו היא =
 החתונה שחתב למשה וחתב לו למעלה בענה
 אן עשו על החלייה בזכותה והאות כי עקרה
 היא שהקפה מתאזה לרפגן של צדיקים ולפי'
 ולא לא בזכות עצמן " ויקרצבו שמו מפרכס
 לבאר לפרמי ענין ניעב לך ומפכס לבית נחד

כנ"ה

רבקה שי' אלעזר שיר העבד כיד (ב) או בעבור
 שקמורה זו קב ששקה כה לקוחים שנים י
 האהלה שנה לאוהב שנה נהא זו כהא הארץ =
 קבעה העבד קבית או בעבור שהיה
 ידוע ש' סימן ש' קשור ש' חס' חיי שנה י
 פגשת קולב ות הוליד את יצחק בהעמך זכור
 עשה לבני בקשר ותהר רבקה
 לשתו וכן נמצא לאחרון שגד פוחלע
 שכי' אלנו ששה עשר חס' אברהם הנולד =
 ורשי' הוא ~~ששה עשר~~ וי' וי' למעש שנה =
 ששנה בא לא שפחז' אולי עשה ממונה שלא
 הושלך בבקשר נהש שלא נהרה כחף למשה
 קרה " לו לשש מוזיק בר' לב' וגו' ערעם =
 מספיק בין שש' לשש' בין שלא בל' בל'

רב
 רב

שהשכיבה במקום ההוא אם לא לבורך הטעם לבגם =
 היתה אסורה או בעבור ששקעה לו חמה שלא בעתה
 לא היתה לו שינה עם השכיבה עד זמן הדגול "עליו
 ויורדים בעבור שהעשה מצוה או קנה לו פקליט אחד
 עולה ומליץ יורד ומגין הפך העצב "וכל אשר קנה =
 כי עשר עשאל לך היינו מוחש שהמזבז זכו ושאר =
 לבזבז יורכ "וכל אשר קנה לו זכו עשה וכו' עמר לו =
 חשאל בע עבא תן לו פנימה ואקנה אודתה עבונן -
 ואעשה מתן מרס. ניקח לו ישקב בעבור שהעביר
 תשאו אם לא לבורך ולקח נם המעלכות שמהם =
 היתה שאור העיסה נהותי העקריות נהחולת חסלב
 פטר נעזי"

פגשת נשאל יעקב מלאכים לבורך שיבאר ילאדונ
 על השד לעשיו כמשמע וכן עם =
 לבן נפתי ותבייג מצור שמרכי לשד לחקום כיו =

עלקעבג

עבאיה שדורש אתה' אלהיך תירח לרכות נשות
 אחמת" ותאמר איך למה זה ה' אלהיך סותב לזה
 אך לא ידעה האת מאי מרבה בעזמיה השמשות =
 ופלך לדורש אתה' מאי קמרב' ויאמר ה' לה שני =
 גיים בבזך נשני לאומים למעשך יבדל/ ו' אנושנים
 ור' ששנים כ"ו וזה קמרב' כ"ו ולפני הכרב' =
 כששני זרה מרחם ידעה שאין זה אלא מצד לחיה
 לבן הארמי שרוב קבנים דומים לאמי גמים ותאמר
 ל"ב למה זה אנבי מה מושל זכותה ויתלך לדורש =
 אתה' ויעמר ב' גיים אנושנים ו' אלמה סמרא דידה
 נמי מתקן לבסוף" כי ילא מענה לאמר אני אשרת
 יצחק ויהרעני לביך הקדים על ידה" חס' כ' קולעוב
 פגשת ניצא וישב במקום ההוא בעבור שער
 ערה לא ישן שנת קבעו או בעבור

שמשכיב

תמוך גבם ואינן נחוק שיהיה תמוך של אברהם שמו
 כפ' לא' והוא שובבא בין משאוב והוא ש' רב עליו =
 מרשף והוא של בן דוד ענ' נרוב על תמוך ובעבור
 עמו שור ותמוך צאן ועבד נשפחה אלא שהקדים =
 קשור כמורה הכרוך לא קדוש עשיר ובתמוך יחדיו
 למען ינות שורך ותמוך והפ' ש' לעצמו והשג'
 למחנה האחת נתן טאן מתנה במחנה " עזים
 מאותים הכי מסגן וכך הוא ס' הכביחה בעבר
 אורכי לצפ' זרזיק לעור שהוא מין " ונתבא =
 הנה בעלמה שש' חפלק טהפכה מחנה לנקיבה"
 אשר ילדה לישב שע' קמנים מצבוק פ' נלבער =
 רמז' ש' אורח' נולדה עם נדו' טלמיר א' ידחש לישב
 לבטא ש' אורח' שע' שמענה מנחיו משג' נפלה
 בדשט' תמוך נלך קודיע עם ב' ב' חס'

שמואל

פ' א' ב'

מלקטתו ונתנו ולא נעשינו שכ ומשוב אלא ג
ונם שור וממור עליה לעשיו נשערו לשור שור זה יוסף
וממור זה יעשנו שש שיק תומתו יוסף אומץ בוסף
שהוא מוכנה של רחל ולזה השמים גמל שנתן בו =
שתי ואשמה להגד לצדונו על השר דברים קשים
בעדים ומזה יושך למצוה מן בעיניך לעשיו =
ובגאון המלצנים והגדונו כשה שאלו לחתוניה
אומרי ועדו/ בעשנו וגם השטן הולך לקחתו לקטנו
טורא ויבוא גם השטן וכו' תיירי ישרב מאד מעין =
ניצב לו מעשיו ולפיכך חכה הכל לב' חקיים שנים =
אם יטה חזקי החלש כהנה יהיה שאר גבור
החיל לפניה נשפ' בנח יוסף נישעב שלא תהיה
הנבואה יי' ורומנים אולי לא היה גבול ומשוב ראוי =
לכונה של ממור א' מיוחד פוסמו הקרב ששט

תעמ
4

לחיים שכתב נבגו בעד שוואים טמונוש' קמלנס הוטבל
 רשאה וינסיף עד שנוא אוקר על שואת דבי' שהיא
 רובה והאהבה ורעינוי כך הוא המשך הנרובים " מיד
 הישמעאלים ארול המדיינים קבל דמירס ממנו ומבו לעם
 נעמד ומכר שאוהו הישמעאלים לקונה שרם קאוניס =
 הא' ניש דרש ששאל עבדים במכר המדיינים ומיד
 יבקש דמו טעונת הנב טענן אנו אעבד' מירי =
 נבדשנו .. ניצלהו טענ' רבנים מירדן שהיו רתים
 לשלח בו טענ' אצל " והמדנים מכר' סכסכו =
 בין הישמעאלים ופעיפ רהם הם המדיינים קאמרי'
 שיודעם בעיב מקח ומכר והם סכסכו בין הלתיים =
 לשמעאלים לך הודיע העברס באוקר משאר
 והודיע גם אומנותם ועול שבר סכסכו הם מהמוט

או

כשכניסו יעממו ונעמד/ טעם היה דושה את צב' =
 טעם ששמים היקח המלצה לא מצב
 צדק זמן גם לבני הדיקה לקיום העצה העמוקה =
 והכאת הדיבה על בני הדיקה היתה התחלה
 לשלוחם ובמאורם צב' צב' אותן צלה אף על
 אחתו שהם בני המנוח שלא דיב עליהם ושהו אף
 מהם שהיא הומחה שנתן זו ארבה עליה צב'
 צב' ספק אז שלמה להם השמה ושאו אותן אב
 צב' המנוח שלא היתה הדיבה להם לא שחזקה וצב'
 צב' עב' היתה וקשיני לא יכלו דב' שלום לב'
 וכשם הגד לבני המנוח צב' שחזק =
 החלום צב' וכאשר הוא דמאם בהלום דמאן חלום
 לזיויל למאן חלום אז שצב' מלמדה צב' לבד
 שוטים וכמ' נוסף וטעם שחזק אורו עב' שצ'

ועב עבדי עבד לפני שהיה זבמא לנזקי יוסף זכרון
 נמה זכרון אלא כמשך הסיר יוסף אמתך בעמנו/ מכו =
 נשמו הש"ך לאלה עין מנעא נשב ועש זה יבא/ =
 דבי המדקש על נבון שנערו לשם ה' מבעמו =
 זה יוסף ולא פנה ל והכיס ע' שאמר כי אם =
 זכותי אחר נרנסטלו כ' שנים " אצל רפובקיעל
 שפרה יאור צמזום רפובקיעל בן העובדות
 והיאור הודאה שז' הנשעו שהם הודאה על הדעב
 אף מעתה נעמד/ במקום צ' ולא נרפשונו בעולם
 שכיון שבג' יתקב טהר ה' ולא יצא לבעש
 לך שנים הדעב מרס " אחר למכס עתד במשמי
 עגז פנ/ ישונה " אשר ימצא ארץ בע"ס מעבדיך
 נב' בעיך חשאו שחזק הם הורגים שסגס עבדי"

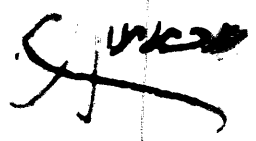
חמורדי

שבמזמון הוא מתקיים נזה עסוק כל בני ישראל
 שבביתם הם נבי שלם יקפסר מצב הנולדתם שב
 התנאי לבק שיתקו נלמרכ ברצ"ן הקדי חמל/ זין =
 מסרכים לעזרל נערר סבוכים שלם ימצא כדס =
 ניסלע עידי ג"בה רב תנאי ולבך מיהקל להנכיר
 נלמש כדס' דידהו שלם ימצא ניפמל/ מהעלאת
 עידי שקר ובהמצאו קרע בעינים מפני הבשה
 באשר נבכי ימצא לבל לא מפני שנתתיב/ כפי =
 הקנאי שנים מטיבים נגז יהודה מה שאמר לאדונת
 מה לשון רכב וקפנונים חזן ציכין לו להפאר
 מתנאי זה דבלאה ח' פמוכים שלם קבלנהו עלנל
 כפי ומה שלם עירשנו מעשקט על תנאי ולא =
 ב(חנ) כבוכג כלשון קושל זין זה נבן לט"ב =

לעשה

חשודים של הגל נקטסה " נמות כיון שצנין בן חנוך
 שימכר בנעבנו " וגם אצמכא עם ימצא בעשיים אחד
 ממכא יהיה לך לעבד ענף הקרובה כיון שקרובים עין לך =
 כמכא נלמא מחיר נלמא ימצא בדינא להטבא " וגם עתה
 עברך בן הוא אמרתה של קרובה שימכר בנעבנו =
 אכל נסכים בינך שזקד אשר ימצא ענף חיכוש =
 הקרוב גדול יהיה לך עבד בפיסולא שלמא מ קדין =
 שהכי בנעבנו כתיב נשם לא ימצא ענף חיכוש =
 אתם תהיו נקיים שאפסול שדי ונכח אורב חינוכ =
 זה שהתתייבן כתנאי זה נהם החרישו אין ממחרת
 ענמיים הא' שלמא רבו להודוק ולהקמטיב במור
 שנפס חייבים נעדר עם הודו לך לתנאי זה לא =
 ישועבד ענף כן אשר ימצא בידא קבל תנאי =

פ

חבאית

כי לא היל מקום לרכ בתאי זה זכר שלא ימצא
 לו נצדה מקבוי שיגאו למשור כזו שלא סרבו
 בתאי זה כי אפי' אף צעבור שידונו במעלה הזיה
 ונשינו באופן שלא ימנע כדילג שלא נהיו נתפסים
 כנבנים על נעמת לא קבלו תנאי זה על יחס פיקר
 כגשק ויוש באזני עזות כי המצב למש לע
 גלה יעה עמי הזכרים נבשה נטון =
 אונת לב ענין למה מופר שאל אחת עבדי / דב =
 שמתקבל עלמוד שכוונתו קיש לבס גב אונת הווא =
 עלת מרדלים אחס שנין עתס מרדלים אין עתס =
 מודע נבדק על אונת גבול אונת מלחמה
 עבד להלחם עקה נלסבור מה נעמדי א עזות יש
 ל/

למי ש ארונת הארון נזה נצב אחת קשור נעדר דלת
אלו שרבלוהו כפי עביון עב/ זכנים בזיון כיון =
שנינו תנאי של מעמון אג שיש קבלוהו עלינו קי"ט
מקום לפרסיון מצב הקולאק ומה שנצטרך אז =
מוח כי מי יוכל לביץ עם צמי שנקיף מעמול וקבל
שכך וכה עב/ טעורים ואם נבשף לפרוש את כשמן
לעבד שלא כיון הנפ/ לך לעבדים גם עתה נוס וכו' למי
שעבד שום ורימו נרדף יאכל שום בני שיהיה כימ נרדף
יורב שהרי הוא שנה לפ/ נכמונו נמרהו שלח אונת
אז הנפ/ לך לעבדים כולנו נהוא פשט חלילה
לך מעשות אחוז לבם דע שנה יהיה לך נב שש מלך
עבד נעבד מלך מלך נאדם שלג לשלם א עבדים
ענין לעבדים נשמה יי אז יהיה פי מה נצטרך

פ' ל

ונתוהו והכענ און בארץ יי אנשי מקנה ומה מחייב =
 שהם קרושים שבדב באשר ביארה סגוב שלפא
 אלמא שבתו להם לשון עבומים שיקרבם לדי תועלב =
 נהוא ישיבת ארץ גשן ולא כן לשון קושים שמשך
 מעמי/ נוק נמו שבארי כ תועבת מצבים ולא נמאן =
 דבין לאמיו שמשו שמוג לא תועלה בידם אל תור
 אן שיבין שטון דעם אל להשיכו משיהם ולא יתן =
 להם תיץ מעשה שלא יהיה כגדש ללא שאו אמ =
 שיחזיקם למכשים נמה שבין מרה לא השיכוהו =
 אל להנחתם דרושים לבן בתו/ להשאב כפה מעלה =
 דושי צאן נטן לבי/ לממה כיון שנצלה של המעשה
 קזה מענהו של עבוק ולא מפתחיהו ונס אר
 תץ גשן שאנהו כפה מעלה וקר ליכנ נעמל לן =

על

והשיב/ לבטח/ כהודן ופ הנא יהיה לעם כמור =
 עלמחבר נשנה כדור ופ מנשה יגל נכזה לן כד
 שיבוי גן שנתיו הקטן יגל מעמד/ לא יוט למאע לכמתין =
 הכבול/ כחוק מעמד ולכך נידג ישגא ויחמי מי גא ייבזה
 במתקני יבא כמס שהיו ראזים לבאר מעמד/ למכרי מי גא
 ענש/ ויס לבבכה למע גדולה יי הדושג ארתי קני
 ירעה אורח של גמתייה ועל שטלה נכמוקה שתה
 למ קשג ממאקס קשג ועם לן על מורח קק בורה עקן לו =
 שם נתי ויורק נבין שלא נכמה הבה נעמי קלוק
 עמי קק קלבו קוז קדושא אורי כעס גא שנגר ליל =
 הזכר של ידיר לבאי שגן ככרו מאר קשלה נמור
 גא עיבור נעכה מעמדו נמא/ או כמכנה קדיש
 ק"ו ככר נמח גא לעתה נ' מאשונע שא וכסס

ניש

לן ככל עמנו ונר להוציא ממנו ונחל שסמך על עמנו
יבין כ' שנים ולמשל מקנה הנז' זה מה שיובן מדבר
א' אמרוה בספרי טעם נעמנו נעמנו יחס' פ' יוש
פגשנו נחמיסנה לטובה לטובה נרכו מאד -
דוכן סופיק עשה עשה - זה שנות סוף שלח =
מק עש שאזה עשה פעמים עשר -
דכ' י' ט' משה הדבור יח' שהוה טעם לשיכור -
הי' ז' י' ט' דכ' י' נשל' ט' מושג דכ' ו' שה' ע' בודק
בו' א' פ' י' ט' דכל חבר' מוד' נעמנו ונולק' חומה מן =
הטהוה הוא מה שגלה לנוס' ופ' הוה עשה יהיה
טעם עפ' בעל' ופ' הוה יבול' לקח'ו ככל דבר
ואולם ג' הוה הקמן יבול' ממש'ו חבר' דבר " וי' ע' בעל' ט'
פ' דכ' ח' ח' על' א' פ' י' ט' יבול' בעל' ח' י' -

רמ' ע' א' |

ספר

שכחות

ומלה

הנצאים שכל השמוק המורים על הגמולה השתידה
 ער השיעבוד פה נכר היו המידה $\frac{1}{2}$ כחלי
 נעלה והלוחה ותחמוק אמר לאלך בשם עדכי עת
 הדברים האלה נכל על הנשים עש וכו' באו ינוספ
 היה צוצים וכו' מונה לן שמוק השבעים הצגם =
 מחוץ נישרצן יא' עשה שרצים כבדם א' טעבר
 מפיק א' לה מוויין שמוק יא' עשם טעקרב מפיק
 לה מוני שרצים עשה פעמים עשר בכל לילה וכו' עש
 ישן אוחתו פבישות לא כן ירבה לחם סתים ישש
 נירב השם שבה יצאו המילנות מידי תשרי וישש =
 להם הנאזה יראתן את האלהים והוא פשה
 טתים בני הבלא שחז לעד נער נצונה למעבוד שר
 כל עמו לילד והבן הילד על ידיהן היא אורה יושק

בימים 11

ניש לבנותי אשר הקנלכו היו בצב מלך הדורשה
 היא הפבשה שע' דושעיים עב ארז רבוק דגיא =
 אורתי איתה קדוש נחף יבדך את השלים יי שמע
 נעי עבדני בן הוג סדכ היחס מן המאנתי א קרוד
 עבדקס נישף שיטה מוכה קבד נידול לבוכ דתח -
 כלשון זה כבכה לניהוש בן כון שי רכה בד =
 שהאכע ס' לבטי סקדכ הארץ קדדוש ולא עלג
 בידושכו נמש היחס כדה בון פפא ידושנש ככ
 מסלג פבשק ניתי נעלם סכ בנעמגי קש
 יזכנ לטוט - ספ שימז בעמכר א דנעמק סד
 לרסל לבוכ ספ - שמש נישכית קא לטול
 אר קסכ - טול עבד

ספ 4

המחת דביו הרע לעם הזה וכו' עד יתן למתכונן בברי
 ציר טאמן למה הרעותה לעם הזה למה זה שלחתי שטל
 כ' המחרף שהן ד' אשר באזכ אחיו ומאזו באני נכו' הא' =
 מאזו באני ששמתי למנושך י' הב' הרע לעם הזה שהכבוד
 שלי י' הב' נהר' נהר' לא הצלת את שמך כלל השנערים =
 הכשרים אשר ידעתי הם זקוקים נשנערו המוכים =
 על השלמת החק ונש' הלעים שיש לא היה שטא פשר
 עליהם לא שראו בצבת אחיהם ולא עזרו מנכרם =
 בהשלמת החק שיש זה החק אין הצלת השנערים והלעים
 מהעבודה הצלה גמורה לא מוכים אפ' שאין עשין אותה
 נאלע עזרים מנכרם ועב' ד' מיט המחות קלע דבר
 משפט אותה צדק ניאמר ש'ו אע' ה' טאמן לשלם עוב
 לבולם בשם יקרה אג' שהתחיל בהצלות האבות =
 נשכונת הקיום להחיל את הבעים את הארץ אשר

על

בימי ההם שהיו עליה בעבודת פדך יי וימת ויפתה בעבודת

עם יי וימתו מן קעבודת ערפונת דאי לא עבדי

חלשי נחשק על קננים הנה קנני חמה ונחשק ערפ
ש קלה מן העבודה הנרשג זומזה עמך ערפם ק

קעבד קעבודה על קננים שנים ההנה עבד

יבחרו קם להתמיד מעשה מאשהן שלא יחלטו =

וקדש ויאתו על מירבן יוכר מן העבודה על קשכור

ולב ערפ ונחשק שונע מן קעבודה נעל קשכור ירא =

נדע יי חס' פבטק עעב

פבטק ואתא נידע אדם טעמון חלפי מה שער עלי =

את קדון שלא ימאק במלחמה

לא מלגס פייסו חלשון כבה אנה שותבנת הנענה נחמי

ניחא מאשי עש או כבי שנת ה' עש' נשפך החמה ע

העשוק וכן ראוי לו כיון שהדב לא נעבד יש היתר

ועתה

היה ממותחיקים בידם והם התחיקו ידו במחלקת לפיכך
 נזכר פה וארץ שאול שהיא סלוא גבול של זמרי שנס =
 הוא גולגו עמה לו יחס ואשי שמעון וראשי לוי ארוב =
 משה ואהרן ולפיכך זכר גם את פינחס משיב חמה
 למעשה הקול "אהים א פנעה במעידת המערה
 שרבינו של מלך זמר בו יעשה הארצות מעשם
 אקום " את כל מגבתי המכס הזאת שלמה במה
 שאלו המכות שעבדו בטלן בצומח ובח ומדבר
 נכח " מספר פגש נעני "

פגשת נא כי אני הטבתי וטבול אלים מספר דבר =
 ההתחלה או טעבור שהיא גמול מברג
 הברד פליעה קשעבר ממנו או =
 שטאמרו שתי הרקמאוק יחד כון שמכונקים הם לבס א'
 ניפן כשם את הדלים כפי נביאו ונתק יצג אהרן =

כאמור

וצוה נפש שלחבות מתוך זכות יסודין זכו כך קצתם
 ולבך זכור לבני יש אנה נאמן לשם שבר כולם והוצאתי
 אתם מתחת סבלת מצרים המצבדים על קעם הזה
 והצלת אתם מעבודתם ללגים השונים צעבור
 צתיקם ונאלתי אתם בזרוע שניה לשונותים המוכים
 מן הווייתם בזרוע אחת קצתם וכפתיים זרנים =
 כאשר שוכן יעשה להם ולקחתי אתם ללגם לשלמים
 עשה נאך דון צדקה ונהבאתי אתכם א הארץ אשר
 שאין זכור לה לא מתוך יסודין קדי צבין עשה נשם שבר
 כולם "ואנ שכל שפנים מעמנו נעמד את עכל צעבור
 שהקדש פיכב קדו" אה ראשי ומחלה פלגא אבי =
 זכרים על דתן נאכראם שזולגן זכרם להם להים =
 יד במשה נאמרו ירא ה' אלכם עד שמו ישפא
 לשרי צדק קשית נחר הפיוס ונפאר שקדח היה

עמיתא / 1

ולא באחרים אכלה הצאן ונה חקר שצדו חבל
 הונחאת הכובע המעמה לא מצא תפיסה מעני
 לשאלתם ולא הזכיר אותם נהי דעתו שלא לשלח
 ורביים והנה נדביו זה הוא המוגש אותם =
 מאמר פת פלג הוא מה שקבעים ולא יהיה
 בגם נגב והיו נפון נאכר בעיני קצול מיד מצבים
 מעטלה לשליפה מתמת קנאה או מתמת היוני
 נמה בשה זאת אשר מצאתם בעבוד כן =
 למקום "חמלג פגשג באג

פ' בשלח סאלת פגשה את העם שלא כנפיה
 ולא נחם לה דרך אנן פלגנים =
 הקצה כי קדוה הוא העם מקדוב
 ה' כן בעאנקו מלחמה באה
 עליה אדם
 על העם אשר עליה אפר יתחזק למען

טאנערשע זאכן וועל אהרן שיצא זיך און זענען מיט =
 יהיה זה לנו למורה נשלחו כשעמים לשניהם לבך =
 פריב וישב עם כל א' שלחו מפרט ומפרט ממנו =
 ולא הם פושטים מהשמים .. בענין נבזקעו / =
 עלך למכור בענין / ובענין / עלך למכור =
 במצות החג נשלח בחגך אתה נבך וביתך כפי =
 כח לאותה אהם מבקשם עשאו כפי כאשר יבין =
 מיתעק זה לא שגן זה נבין שזכר נם את הארץ הזאת =
 ואת הבקר ולבן הניבן שחלק המתהגם המלצת =
 והלצים מהמתהגם ואותה אהם נבן רבגש כפי =
 לאו כי נשה נש פניו לעשת המודש על הכרב =
 המתמה יהי כן ה' כשעמים הוא ודאי לא כן =
 ולבן לבו לא קרבים כי אותה הדשה אהם מבקשם =
 בענין זה ואהם נשנים למכור ולמכור בעצמם =

רל"ג

עמוד האש מדאיה הילנה למד על העמוד שלא =
 היו סמוכים לעם שלא ימנעו מאייתם בלבם =
 אחריהם "חסלך פגשת בשלח"

פגשת יתרו כהן מדין שבה ערול הוא לשעבר
 א הקדוה ור נכא אר בעבור

כי ערול ה' מרוב קאהם ממיה

שבחן כשכחו אותם "חותן משה יענעמושמה

שעשה ה' א משה שקוא שלא שלמה בו =

קרב פגעה פו' ניצלה מחרכ פגעה ושעשאו

כל משחתיו אלמים וחכשים שמש אותו בשעשה

חותן שסיפ ל כל הקורנר אותו אכל מיה

שעשה לישדא עמו שמש אותו כי הוציג שאמ

על אמו לבל שק הוא המוציג ולא מעשה

פאטאל

שהכל בדי שמים חוץ מנדאת שמים ניהיה גרם =
כעה לשפאל לשוכ אתו מצרים שבאובן ימס =
לצבא לפיכך השיבם דרך המדבר לים סוף =
שלאו ובאות המנהיג ויכולתו נמפלג המושן =
לשכ יהיה עליהם סתבה ואז תשניקה ידוהם =
תנשיה אכל יש' חלוצים בימאתה על מעצבים
לאין תשש מהם פקוד יפקוד נכיון עש' היתה
הפקודה תהיה גם העלה ש' לך לקחם =
אנכי תנמוד המצוה ש' ותתבעל העינה שבעה
עליו עינה שלא יראה במלחמת הלוא מלבס שעה
תראה נכון היו כמשפ' צב' כ' משא ינה הנלך
לפניהם ללבר ינמס נלנה יתקון לגסבר עש =
דרך המוצר הנחוקה ניהיה ניו' נה' מקושפ' עיסב
לא ימיש שמוד הענין אור ינמס לבב העם ונס

שמוד

שכן להלכה אין מה שעשה הוא נאמן על קשר
הזכות בעל הדין מהיקדים "עבד עבדי נמו" =
הפך נעמי עבד לעבד או הוא סגש מה =
תקנו עבד ואמה עד דעת הקונה ואמרים פי =
בעבור שהיא קנוי למרובה או מבני עבדים לבאר
נעש יצאתה בז' כמש' להלן פ"ב ב"י שכל ש"י
לא ימכרו ומתברר עבד י"ש עש יעבור יחסא
חובה להתיק נר בעל הבית שנתן מעטיו אכל
נרצה אף שעשה לבדו עבד עד היוכל בין =
סמוך בין מופלג "כרפ יבא נחסר לעל מי =
פליגין נרות פ"י קע"ד העין לבגש ונ"ל שון =
כרפ הוא ע"פ חסר בשלמתו שהיא הקנינה "ויצא
אשתו אף שהותך ספחה לא יפסל כשחולדת"
כרפ יבא סוף גמחה שלא יטך אחיה נ"מ

לכ"י

נאפים כאשר חשבו התועים יניחם יתן/ יש חן =
 שתיקה ונעבך כתיבת שבע יתדוב לא עם אמונה
 תדוב נעם על העונה שהיו המוחללת שוה נשנה
 נהאחד " אשר הציל אתכם שב אל משה נא הקדו =
 שהם המפידים על זכרם מועבת מצרים ולא
 מקלם ומיד פשה מוזר למשה בבחור מפגו נעוד
 אשר הציל את העם " כי אלה לבי בענין ישוב כי =
 למען " על הקד ביאר שהנשים חבו במדבר ממחוק
 להר מפג הקנעו נכבוד כלב משה נלפסך
 הקדום לבוא עליה כלל נכה טון שהם הקנענים =
 הנאלה נהי צאה ממצרים לעבוד את האלה עב
 הקד כמנח לזר כעב נשים בדקטוק שצאותי חדר
 עאלה " חסר פה מרידה

פשת משפטים אשר פשם לפניה על העיקר

ענין

וקעיר שעשת הוא ברו / נשפיר טכר דמאי פתח =
 שיך באסיג עין שכתב סג שב וקמכסייס זנין =
 לבבול לא לבא וקבאר עבוק " חס' פ' תבוק
 פרשת כי תשא כה אמר ה' אלה' שגלי אעפ' =
 שתעא ישכא הוה און הוה
 עבן שהעור ככ קס =
 עגשים התעלה הזאת נחמרים פי' לבאר שהזמיר
 הזאת הייתה במעמד הקדוש שעשה אלה' ישכאל
 נעמד זובח לתורה יחם יוקפון ישכא ^{אשר} אור
 מלאך נוקב יהיה בענין ריכס שלח יתיצב זיש =
 כעכס שהזח הקפיד לבער עז' מוכפרא כדא' =
 הסידא את אלה' הנכד נכ' או עליה ממה אתה נקעם
 שלח עז' עליה ככעסה לתוך אג עליה

יוקר'

אהבת את אדונת " חסלך פגשך משפחה
 פגשת תפומה נקחו לך להפגיש ש' קקודצות =
 תפומה הזאת הקבועה ולבך
 לך אמר כה תפומתי כחש =
 בתפומות נבנת המען שהיו להשואת שכינה
 מלבד זה היא לבוך ש' ולבך אמר כמו ניקחו רבשניה
 נקחו או בעבד שקבוצה שקנשוו כה עש לשעיר
 לכן לקנות כוח אם כה ענינו נבטרו למי נוחתה
 ולמה עמי הנצרך נבט להביא הדותן מלבד בתפומה
 נבטה הם יביאו ואחתם תקחו והיא תפומתי בעצם
 טון שליתנו מעטק נביבות הלב " חסלך פגשך פגשתי
 פגשת תפומה נאלה רבבים חושן אכל ציץ עיני
 מעין חלב אכלת תבשילי והיא
 שהיא אכילה הכי שמה =

והשד

נמתיק • נערכו כלים עבה לעמ יר' וישארה
 משכ' וכל • זה לעמרה ששת ימים קטנה
 מלכה כי שמזן בעשותה נידול בנקלה
 הדי תגד' (כדמלע בעל) בזמן ששש' דכד' שרמק'ם
 מלכת נשוק' ע' אח' • • וכו'ם השכני יקנה נכח
 קודש פרס' כדאזר' ועב' נעבר' יהיה לכה
 כנענה אכה השעה כל נכח מלכה יזמק' וכלי ר'
 שהנח' נכח' ע' הדעת הנב' זה נכח' וכה' אצ' =
 הזק' יר' שנה תהיה הקדשה וכל' קלע' כנע' וכו'
 על יזם שלחור' מזה צד' להדעה קודם כ' =
 נשמע' כנע' ואח' כ' אכה' " כד' ויה' ע' =
 מכה' מל' לב' הקנע' מה' כ' יאנות =

ונדר' ל' 4

יראה כפי קול מנצח מ שמה עצמות יוסף =
 הושיע לבנות הידה פלוספי בפר ירח משה אור
 עצמות יוסף וזה איפוא אמר עליה מפיכת מזק
 הוא את עצמתו מזק יי ולא שתי איש עין עלי =
 מותק שכבר ואכלות הוצבה לה נשאת אחים =
 אמת נשך אמר הרה עניי מעניי יחס פ כרטי
 פרשת נהרל אלה קדש אשד ביה ק לשבר ארס
 עב אונס קדש יוסף נשד שר במשג
 קל כ לא שש ב די רעזיבך דק פנה
 המושג מרצו למשגים קדשים עשו עלי הפילה
 בעקד אלה ישרא ישמח את השבר המורה
 כי יש סכא מודוש העלם מא ותיבוא אבי ער =
 שג שבת ותפכ על האכנה ש ממנו בלשו רעל
 נשד שגו זה זקב והקברו ל קשם ארס =

דו עולה

גשקל לא הוצרך לפנקס הבער נטתן משכון =
 הקוצאה אצל התנושת שאינו משוכב לא הוצרך
 לפנקסו בה טעה והוא משכון הקוצאה לנק"ן
 או בעבור שהזקב עשו ממנו דברים היוקר
 מקודשם ממנו אשר ביאר בט מלצת הקודש
 וגם הנ"ן ופירות מנחה נשולטן ומזבח לא =
 הוצרך לנק"ן כלל ימשר בזה והנ"ן עשאו כל
 הזקב השני למלצת נטתן בט מלצת =
 קודש הנ"ן נטתן משכון אשלא להציק בפועל
 מכהו כדרך כל " מסלב פבשר פקודי נס' עש
 ספר ניקרא " א משה יאונל בעבור הפעלות
 קול העלה מהשומעם לא
 כזכר עמו והוא המכילתם =

למ

והקדוש יאשיהו וכו' מונעת הנדב' מעל גבי =
העוים נהי' לחנפ' נחמ' המשכ' חנו' =
אתרה באות עבותיה נעוו את השמים נחמ' שער'
עין חנוטה למה חלא בבל' כ' המקרא של חופת'ן
אינה א' בדיה הקו'ת' כ' " חס' כ' ניקהל
כג'ת סקודי מע'ן הע'ות יע'ו א'ן ש'ק'מ'כ
המש'ן ש'משה היא ע'ות עליו =
ש'י'ד י'ב' עליו שא'ן נמ'ל פ'קד
ע' משה לע'ת נק'ו' מ'ש'אל " כל הז'כ'ל'
ה'אל' כ'מ'כ'ו' מ'ה ש'ע'ה מ'מ'ו כ'ו'ן ע'ה
כ'ה'ה ו'נ'א ת'ש'כ' ל'א ה'ה מ'ק'ל' א'ת ע'ב' פ'ק'ם
ה'ק'ל'ה ו'ל'ב' ו'ה'ק'ו'ב'ה ו'ל'ב' ל'א ה'נ'צ'ך ל'ח'ש'כ'
כ'מ'ה ה'נ'צ'י'א' א'ת' ה'כ'מ'ל' ש'ה'ו'א ק'ר'וב מ'ח'ב'י'ב'

שאל'ך

נאמר מים ופועותיך עש לא אמר נפש כי =
 תקרב מים קרבן מנתה שבת העאה העש קום
 המביא מלמד קיבץ מהזולת לא העשיר שמשלו
 הוא מביא עבד העמך כי העש קרא משלו =
 קרב עשיר העשה למות נפשו נחמה כחמה
 פני נשד משולחן זבוח זכה ומרוב נשד מבעלי =
 בנים עבד העשיר יביא מהדומים שמוניח =
 מהזולת ע' משא נמתן ומעט וקשודר שדניס
 להקדיב לו לפנים או ע' העלוק שפעול קשודר
 על הקדיב לקום נאז מים ומעלה הוא מביא
 קרבן נאזים הם המקריבים טעם וקחבם מיקר
 והוא טעם טעמא " מסלף פשע ניקרא

פ' ד' א'

לדכש זה " מלאוהל מושב באוהל מושב היה עב
 דכשו על הנהגת קול המדב עמא =
 היה גאז מקצר האוהל ולפניו לא מתרצה
 ולפניו כדרך הקול המהפסע למרחוק ששכ אר
 מה שמתעב/ יוצא " ארס כי יקריב שנת נעביב =
 אמר הנביא מדלג לנש מן הארס אשר
 שמה בארס מבאומב/ כי כח חול נאמר
 זכור גרבי אשר יבא חבארס העשוי נאמר ג =
 כבאמו כגדיבים וכיאר כבן ארס שנתן ל פשוטה
 נאמר עדי גס כע ארס נם כע איש וכיאר ע =
 מאשון פלשון יחד עשיר נאכין ולתך כנהו למבנה
 תכבן מן הכהמה שור אוטב כעס גס כפ =
 הארס לה ביא כעקנר יד/ הרחבה ולתך כו =

נאמר

ובן של שחבל על ש' יתקן כעל נשור מה לשמות זה "
 חסלב פבשך שמיני

פגשת תנכיש וילדה זכר לבשת המדף =

לשבת היוצא שמתוך שפך

זכר צב יות נאות ולבך הוא צבין שפך ימול

צאד עלגרני כעם כבאך יוצב/ מכמן לעבד לך ..

כ' מצאדע 'שתי צפניס בעבור שהמבולע נודר

ממקומנו כבאר נודר

מקוטה קעטען צבא'ס לעקרין שע' ימצא =

מניח ניאספ הביתה מצאה בנר ודוד קן לה "

כ' אחרי מורת אחרי מורת שנ כההין יכני

שנזרה הנזירה כשנזרה

הקריכה מפי כבדעל " חס' פ' עמ' עשו "

פ' ודנעל

כבשת צו צו את אהרן על כפסולתן שיופדו
מעט המזבח ושלח יתחקה לטהר
היא העלה יטעמו שתורת דעה
במעלה על המורה על המזבח ואף שנגמר
על הנהלה הכי טהרה לא נשגב הברך רבנה נפלה
בלטה ויש המזבח לבד פוקד ב/ ותודה עין לה
עקבם ולא נשגב ידוע

כבשת שמיני נשקני ישיג ילגשמיש שש
הדיבור אהרן דובר
א בני ישראל הקורבן שיביא ויהנעם נפון לטי
שענול על מקיין מבורך ושלח סעשי שמשנן
נעו אחים והם אמרו לישג אחיו קנה בעל
התלמות נאה לו לבוע להביא כפסולת ששי

יאל

בעבודת שדה וכנס שהם היוצא מעני ידוב ויוצא מעני אוב
שנאמר ליום טוב חזק לעמוד בהם טעה עתה "חסלב
כבשך בני סיני"

פגשת צחוקותי ואת מצבתי ושמעם יעל גשק
ששק הקונה לעמה מרתק =

מן המעא ומקרב לדי זכע נים ישוב סוף המקרב
לאמצע ימד העיקר ששכר העם וכן העבודה

כוחותן לא שבו כעשה מבוה " וטעה הארץ משלחה
נלא נשכ יבנה על האדמה ששכר עבד

כח העבוד אותה תנסו כח כוחה ובקלה נעמה
לא חסן את יבנה שתנה שלך תחת מעה יצא
חוז " ואחלה לחמם לשוב פסתוס שהם =

המרכבה גרי וכהיות הדיוש מרכובה גרי

נרע

כבשת קדושים עש לאו זכבו פיכחו ונס =

המולידים בהחמת פידוי מוצר

עשעס "חס' כ' קדושים"

כבשת זמור א קמנע יענן כע אהרן עב =

נבניהוא עלבניהם נאחתיקם לא נעשקו =

כנס לא הזרים נבזק יקבל מה שצמרי

להם א חוק לעב לא יעמלא כיון שהקול באומארת

קדוכם שמעלעלם עליהם"

כבשת בהר סיני כגו סיני ביאר עשם השמימיק

שיהיו פגיוס לתורה שטתנה כסיני

כמאב עכר שהיתה עשגה כבנסתם לאן יפא

דק שדוניתהם נכבתיים נהיו מא תהא עליה

ושתן לה שכר לאן לבן זוג ולת טאסיו =

כענודי

בעבודת שדה ובעם שהם היוצא מעני ידוב ויוצא מעני כוב
שנאמר ליום טוב אחר לעמוד בהם טאה נחת "חסלב
כגשק בגי סי"י"

כבשית צחוקותי נחת מצבתי ונשאנסי יעל גשק
ששק הקיבה טאמה מרתק =
מן המעא ומקרב לדי זכע נים ישוב סופ המקדג
לאמצע ילמד העיקר ששבר דגס וען העבירה
כוחתן לו שבר כעשה מבוה " וטחנה הארץ ומלח
נלא נשכ יבנה עב האדמה ששכר עב
כי תעבד אותה תנסוף תת כוחה ובקלה קצמה
לא חתן את יבנה שתנה עשר תחת חעה יצא
חוח " ואחלה לחמם לשוכע פסחם שהם =
המרוכה עמי וכהיות קדוים מרובה עיר

דרישה

כַּשֶׁת קְרוּסִים מִשֶׁ לְמִוּזָאבֵי פִינְדָאוֹן =

הַמְוֹלָדִים כְּהַחֲמִקֵת פִּידוּי מִכַּב

עֲלֵמָה "חַס' כ' קְרוּסִים"

כַּשֶׁת מְמוּרָא רִמְמֵם יַעֲנֵן כֵּן אֲהַרְן עַבְדִּי =

וְנִבְיָהוּא שֶׁלְבִיבָהּ וְאֲחִיָּהּ לֹא נִרְשָׁקָה =

כִּסֵּם אֵלֶּה הַזֵּרִים וְבִזָּה יִקְבַּל מִהָ עֲרֵמִי

לֵהֶם אֲחִיקָה לִבְנֵי לֵב יַעֲמֹל כִּיִן אֶהְיֶה בְּאוֹמְרוֹת
קְרוּבִים שֶׁמִּתְבַּלֵּם עֲלֵהֶם "

כַּרְשֵׁק בְּהַר סִינַי כִּגְרִי סִינַי בִּיֵּאֵר עֲשֵׂה הַשְׁמֵימָה

שִׁיִּי פְנִיִם לְתוֹרָה שֶׁתִּתֵּן בְּסִינַי

כַּמְלֹךְ שֶׁכֵּן שֶׁהִיָּתָה עֲשֵׂהָ כְּבִנְיָתָם לֵאמֹר פֶּן /

דִּיךְ שְׁדוּתֵיהֶם וְכִבְיֹדֵם וְהִינֵם מֵאֵל תִּהְיֶה עֲלֵיהֶם

וְעָתָה לֵךְ שֶׁכֵּן לֵאמֹר לְבָן זֶרַע וְלֹךְ טַאֲסִינָה =

כַּעֲבֹדִי

תלך כחמטא ועד שלא נזכר מחצית שקל טאן ועד
 אז' אז' לעמוד על המטן שא' כפי' וכשכח לאוכן
 שאמר לעלמ' לבי שהוא בבור וסקע לה איידי ש'
 דבש למיטקע הק' לשא' בבב' ונות' לענינה אכר'
 שמעון מהקעש שפי' ש"ע' אלב' הקעפ'ים בשעים כול'
 משכמו והשתא דאחת' להכי' לאוכן נמי' לעפ'יל'
 במע' לקת' קמ' ש' חמא' אכל' לגי' הארון' היה' מלה'
 נהם' לבוב' קדושתו' י"ג' תכ' ביתו' את' ש' נכו' חסרון'
 החלק' עשה' דנש' בטל' ולבי' שהארון' קי' ה'
 מלה' במשפחה' תשתל' סתק' טה' שהיא' התקע'
 גשכ' י' או' בעבור' שהמשפחה' קז' את' היו' העקר'
 השכ' או' מפ'את' משאה' ארון' התורה' שלכך'
 הקד'ים' קה'ת' קב' לע'שון' הכבוד' ולכך' טלה' טה'
 ולכך' הע'ש' דע'נו' קורח' ופק'ש' להיו' ל' כנדה' וכנ'וס'
 חס' כ' במ'ד'

כ' ש' י' ג'

תהיה השביעה מהלחם ניש מי שהבין מדבריו/שעם
 שהיין מרובה עיר תאמרו מעשי ניעך מעשיים "
 נחברתי את צייתי ישקב אין מנגיש צבדות
 קבנים תחילה לשקב כמאז' ושת צבה =
 היא לשקב "חסר פגשת בוקוקי נספר ניקרה
 נבאר שתחילת ס' במדבר " טעף

ספר במדבר

לעלולתם אולע טעבור נעידוק במדבר יקמו =
 שפארה על הנמון קלל שמשטה

במדבר

וזכרונם קריהם טעביים ונמז' לרוב טקע לעלולת רב' ורב'
 לעלולתם טעביים
 בקומץ וסד דמא טאל צבורע להעשן שזרה למי
 טעביים טעביים וקרא טאז' דטעבר על הפיקודי.
 טעביים טעביים

ילל

ומונוח סבי המוכן מתילתך מזהרת שש"ינים =
 מהקטש סב' תפומה"י המומש"ש מן הדע מישעמו
 ופלא אל"כ לאנסו מחמת חונ' נזקתה לא =
 לבדו"כ כ מה עשם למען כבד המה"ק"ס על"ה
 שעיחוס ופגס קצה בלחם הקלקל נ"מ ש"ל"א דשו
 למעש' עלה קיתה אסיפכ שמה חמ"ס ש"ס =
 מה שלא כיון שיה האוסכ דומ"א דהמומשי"ע =
 לא בחסי"כ ש"ס כפ"ל"א ש"ס דתן נ"מ משמ"ע א"ה
 לבא"ו"ס על"ה למת"ג"מ"ס המותא"ו"ס אך למרוכ"כ
 א"כ כ"מ קיתה המעש"ש כבד שהנשמה כ"ל"ה ב"י

כ"ש"ת שלמ"ק

כלם אנשים שחשי כ"ש"ה המה וזו דרך מורכב"ה
 מ"ה מחלקת או עכ"ל הו"כ"ש"ג =

נ"כ

פגשת נשא את מאש צני נשאן גם נס יעאפ גם
יש להם יחבין הקבוצה כמו שיש =
לבד קהת משלת הקרנה צבצב שאו לאג שהם =
יונב מכונבגים יקרה היא מפעעם כנז' צב' הקרומב
נכזה עתן עעם הקרוב כ' מנשה הקבוב כמו שפ'
צמקנמוי חסלר פגעט שוג

פגשת צהעל ורתך ויש כן אהדן מלב שאת =
עעם קענינ' הזה שחם
נול היה נהבין מדערו או שקיים גידר מלק כלשר
צ'וה ה' את משה והנבין הוא י' נזה מנשה
המנודה מקשה למד על הנכס שהיו קבעוק
עם הקעם נע' הקבילוק העלה אוחס מול פנ
המנודה נלא שהיה ממזיכן ע' פבקים =

נמנוליש

הגדה נע מור חמיה " יש כונה ה' נדב מורה שלג =
צדק " חסדו כשגד ה' "

פגשת חוקת

ע נשקה לך חקדו נצטברו הנהנה ענא ששגם שלאי יגעו =
כלם פלג כשגד חסדו " שגד צוה ה' נאמר ינא ומוח
דמורנן עקד חקדו שגד צוה דמור נבד נשגד יש מרע =
מכ"ו נהנה דנלמד מי סרה ער דמ' דרש " דבד ניהו חסדו
ענא חקדו נשגד דגדס נקייחה זר
חסדו כשגד חסדו

כשגד צדק נידח כלק כל דשגד ככל מורה שגד מרע
דכחמ כדו / לפיכך שלם מלמכיס =
לעלמ לנדן / כשגד שבו כדן מרע עו נהש ארה
ל לבוכו הקד אדיו דר הש המה נא לא אב שיעמ' /
מלק אדיר אשר לפגדס " נכה ב' נא כשגד שגד

נשגד

עמוקים

מים

יצחק עתה יצחק בן משה והעב אה המוקים צון =
 יש לשער צון אב לבני " אה המוקים שהקמה
 דעמנה והחוש כיון דנרע אמונה יקום טלה והנשן
 טעבור שהחכם שקר את הנרע מעשקד/ ונרע אענה
 לנרע כנשם " חס' פ' מעש

פגשת מוסעי אהת אשר הטה ק' טהם פגע
 יוצא לשני נהם ט' צדוק
 במלחמה שעשו עם אבותינו ככנו' למנה מצרים
 כבדו ויהם אהט בלהים עשה ק' שפטים ולא שלח
 נהורשתם אהת הארץ העפלה לארץ שהבית השעבר
 אמור טה " חס' פ' מעש ונשלם ספר
 במדבר " ניוכט קל לעמוד אהת דספר
 כנה במשע א יוצא דריו • לחס' ר' לנרע
 ספר דכיו • " חס' פ'

יעדוק

שכרה לא תשעה נהש ונהקש אוחס לה נש דשגש =

נאס לא הושעה קללנו ששגו אמר מה טוב אנהלך

ישב כ שבעה הוי השעה ^{דשגש} נכר שנקפד מרע

החנאיים בדב/ נהנבן עשם כ/ חלק ממעב/ ואזרש

משאז מן הארץ חס פ' ט'

פגשת פינחס כי צורים יקורם נבם על דב

פגד נש דב כמב אחס

לגם נהדוגמא אחת נחת עליהם " ונאס פתה

נש אחת כמניס נהנא דב הנרב נאכחיד

נ' הדושם בוא א' על גחסדון " חס' פ' פינחס

פגשת מערות נאשה כי ברור נדי בעבור

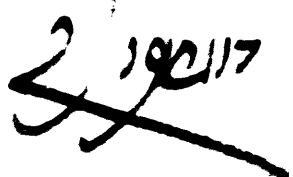
שאין נחה נדי לא בשתדש לטי =

נחה אנ בעבור דב נרפד/ כעש נאנה ברש

כח
4

מלמעלה חיים וכן הוא שהעשין לו שם מושבין לו מוזכרין
 ועל הדבר הזה שהיה עשין לו שם מושבין לו מוזכרין
 עלמולד מנקשי כעס הזה לשלך ראש קטסנה
 והוא עבדו ע"ל למענה שכל טעון הזה אחת
 התילוף וכו' שבה הכת המולגים הגדולים לכה
 ארבעה דרך סקשה ככל השואל נאמרה וכו' נעבד
 נירעב ה' ב' למענה הנאות ב' נאמר ה' ג' וכו'
 כח מעמדך לק' ולא תבוא ביכוד הזה עליה וכו' =
 בבחן שכלה לו כזכרון כן שהם היה לצורך יש"י
 חפ' פ' נאמר חפ'

פגשת עקב טעור שיכנה לשמור מפניה
 של אלה לאלה לאלה הוא מה שאמר
 אשר נעבד למכוננו וכו' להעמיד מפניה =

דו"ט

ספר אלה הדברים

בעשתי שער חודש כיון ופסעלע לגשם וגסו =
 ופך דני טעמא פאשם עזא מנסה
 ולבך עגשין יום נה לא ילטיף שהוא יום ההן ונדחליף
 לא אובל לבני מהקטעם שיטא ה' שלהם דוג נה
 אהרם על היינעם ועד העם נכו נחז איהא חשג
 לבני נכו גא שהפסיד טבנה לטקן שלח נה קידה
 עאה טעגין אותם " ניצרך איתבם בממון נאמר
 כונצא כונא לא כונא הזקן נא עשך לני נע זל נעברכ
 כממון שלח יהיה כזקן של כעשע נהוא הוג מה שדיכ
 לגם קנכס סי לבגם " חס' פ' דכיס"
 כבשת נא חתמן נא חתמן טעבור טעמון המלבים
 האדוירים טה טעמון הזה =

מיש

מיתוך שנקראו בעם למקום שאינה מוכה יבונה "
 מסלב בנש באה "

פ' שוטמים לך לשכניך בעבור שהאכל
 עמלקה לפי מנן אישי
 כל שבני נשכני לבד, כספי נכבד - חס' כ' שופי

כ' כי תבא (נשכני) הדוגמה דוד ונלצר =
 או הוא על קעי " שבני של

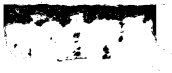
כרתן והדמיון ומחית בשביל ארן הוא כמעט =

שכר שכיני אשת בת מדין הנמק —
 עלתן מנשך לך ארן כלבם נכר —

דש"ס במלמלה כבוכי נחבציה נחמדה
 המעטור הונדה יפר ברואר " נחשק דש

קנה באתי נזכות בן מצד מתנות נהיטפ אל לא =
 שמתחיל בהודאה נמוספי קורותיו ובהזכר מסדי =
 המקום " בימים קדם אפ שאינו טאלגור טהן שאינו/
 ע"ה ש"ט מות " תמלג פגשט טי נכוא
 פרצת נעבים לפני ה' לא ענת ואברים
 דאשיכס שבאיכס האבות נהשכאים
 שהם קלסשים נהם קגן טל איש יש' הם הענבים =
 היוצאים ששגהם טאמרי זאת אשר אינו/ בבלי
 קביות קסמת השונע וקשר קגן עם ענביה"
 בשמש את דבי האלה הזאת שבו תבוא =
 שדביה לשון יחיד משנה מדברי =
 קנב שטת' והתפזר טלבו היחיד טאמור
 שלם יהיה ט כון שהם דבי התעמיד נאשר

ידי

פגשת האזינו

יעבוב מן נעבבו נמער בהעדו לקמי הסנדק
 סגל של פניה יבאר כמה טוב הוא =
 לש מניפה של גמלים ולבך אמר האזינו גמלים
 נאל תבבו וכן האלף שאין שור מעמית והודש
 השתקן מספר כבוד א קמעה התלמיד
 בבען ניתכן להם קבו ואל לעלה יב/ בשתקה ש
 שינלה את השינה ולפי שהנא שירה של פרעים
 ותבנות התחיל להציק דין קצור או בעבור
 שהזכר המתקן הצדיק דין גמלים יי מס' פ' האזינו
 פגשת הצרכה ארש האלה שקשכה למעלה
 מלאש אמת אשל חונה =
 או בעבור תמספר הרוח שברוב כו תמספ =

כותם

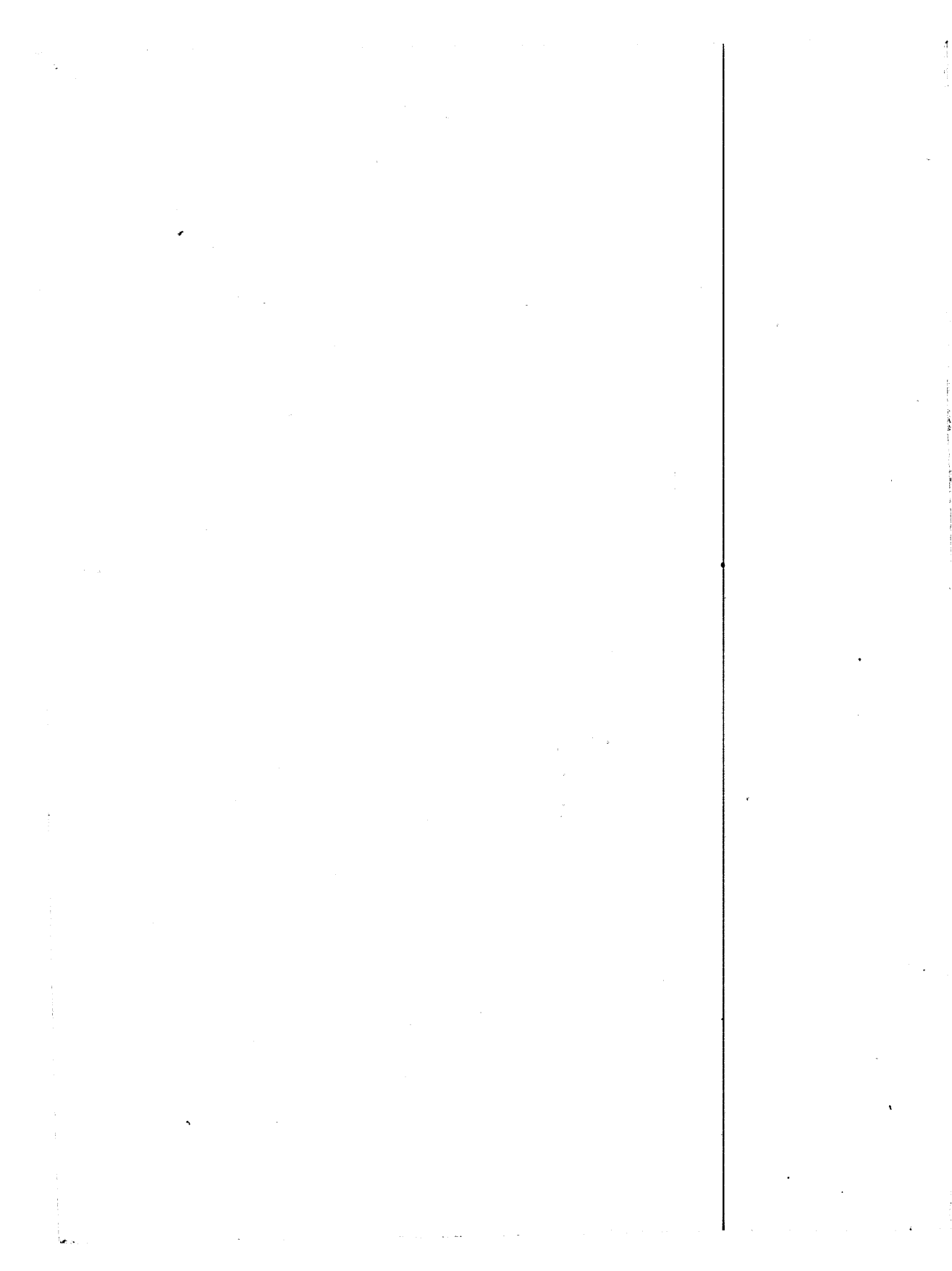
יקרא לבנים גם הוא יקרהו אי לא יאבה ה' סלח
 כי אי ישן אפה' נקטאתו באיש שיותגחם עג'
 הקב"ה יקיים נמתקטאלהם נחנה בו על האלה נחנה
 בספר הזה נחנה ח"כ נמת' בחומרי שנשטהם כוון =
 שפך טאל מזו שהיא אלה נצו זה נלאי שהרב =
 הפכים של התלמוד "נהביל' בטברג או שבג =
 נהטר מכל שבני יש' נאדצו היא המורה
 לא של רבים בטון הימוד נעש נשו' ז' יתפ' פ'
 נילך משה מבלעדי הולם שברוב אר' כולם =
 יתהלך איש או מבלעדי המסורה
 שמתהלך המתי"ב נחמה יצאל שבנוס זה ימש' ושמן
 נמז לבט' ולא נס' לחה' נהוד "תסלף פרש' ד'
 נילך "

פנח

נעבד ונשגדך על יד קבעיך מעבד אחיך ונבא על כף
 חיים ואלו הלא נבא בד חמט' כמה' חכב' מרנלדט' נבא'
 ינשכחון ה'תלמידים ויניל' המלמדים באונם
 ספ' ט' דבן ע'פ' מחדד קלמ'דים
 ודון ע'פ' קרב' ע'פ' י'דון כ'ד'ל' מ'ל'ג' ל'א' ע'פ'
 א'דון ל' א'ג' כ'י' למ'ד' קלמ'דים כ'ל'מ'וד'ם ה'ע'ע'י'ת'ם
 י'ש'מ'ל'ם כ'מ'א' ע'מ'ון ר'ל'מ'ט'ן ק'ו'ג'ר'ר'ב'
 ו'ר'ב'י' מ'ע'ל'מ'ון מ'ע'ק'ר'ו' מ'י'י' ע'ל'מ'וד'ם י'וס' א'פ'ק' ע'ע'ה' ל'ל'א' ק'ר'מ'ון
 י'ז'ל' ל'ב'ן א'נ'ר'כ'ת' י'ש'ל'א' ל'ב'ן ע'ב'י'

דוחס יושן לטב מוחו בטבור שקדמורג =
בבנות לבד מאבד נלבשת הדפס לבד מלב
למיר שמלאך דע טעב בטב בדמו עמן יעשמע
ע"א חכ"ש אורת לבנות עמים הדינעב רשע המפרמ
בדו "מס' פדכ"מ נחמלר ממש ממש דר"פ בטעמ"א
טאמר כ"ב"פ

ערכאן השונה ידיד טעה להטעם בעצמך דלעו
מאשר מוטעא להם יש לך חל קול דדנעה לטעמך
נחמלר נעילה על קצר מס טורף ורש פ"ל מנ"ל
אסתח קטל בטפה צופה אדונה ומחה למעט
הקטנעם דכב"פ ידן קמק"ש כגדכ' ת"ס א' עמוד
מלך ונכבד ונכבד לטעמך א"ל בער דדפוס
קורט"ה עם טופל נחמלר וטע"א ד' ר' טע"א

03158

